

ὅτι παρακαλοῦντι εἰς τὸ κινδυνώσασθαι μὴ ἂν
δυσωφροῦς,

Εἰς οἰανὸς ἀφίστος ἀμυνέσθαι ἀπὸ πάσης.
καὶ ὅτι τὸ ἠπίους ὄντας,

Ξυλὸς ἐνδύχιος. καὶ ὅτι τὸ ἀκαρτεῖν ἴσθι
ἐχθροῖν τὰ τέκνα καὶ μηδὲν ἀδικουῦντα.

Νήπιος, ὃς πά τερα κτείνας, παύσας κτε-
ταλείπει.

Ἐρεῖναι ἴσθι παροιμιῶν καὶ γνώσεσι εἶσιν· ὅτι
παροιμία, ἁπλοῦς πάρεσιος. δεῖ ἢ τὰς
γνώσεως λέγειν, καὶ παρὰ τὰ δεδημοσιευμέ-
να· λέγω ἢ δεδημοσιευμένα, ὅτι τὸ γινώσκει
συντόν· καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν· ὅταν ἢ τὸ ἦθος
φαίνεσθαι μέλη βέλτερον, ἢ παιδαγωγικῶς εἰ-
ρημῶρον ὅσιν. ἐστὶ δε, παιδαγωγικῶς ἄρ, εἴπερ ὀρ-
γμωδῶμα φαινὺ φεδδός ἐστι, ὡς δεῖ γινώ-
σκειν αὐτὸν ὅσιν γινώσκει ἐγγύθιστον αὐτὸν,
εἰς αἶ ποτε στρατηγῶν ἠξίωσεν. τὸ ἢ ἦθος
βέλτερον, ὅτι οὐ δεῖ, ὡς παρ φασι, φιλεῖν ὡς μι-
σῶνται, δηλὰ μᾶλλον μισεῖν ὡς φιλεῖσονται.
δεῖ ἢ τῆ λέξει τὴν θεωραίρεσιν δηλοῦν· εἰ
ἢ μὴ, τὴν αἰτίαν ὅτι λέγειν· ὅτι, ἢ οὐτως εἰ-
πόντα, ὅτι δεῖ φιλεῖν, οὐχ ὡς παρ φασι, ἀλλ'
ὡς αἰε φιλεῖσονται. ὅτι βούλου γδ δότερον. ἢ
ὡσθι, ὡς ἀπέσει δέ μοι τὸ λεγόμενον· δεῖ γδ
τὸν γ' ἠμῶν φίλον, ὡς φιλεῖσονται αἰε φι-
λεῖν, καὶ οὐδὲ τὸ μηδὲν ἄγαν· δεῖ γδ τοῖς γε
κακοῖς ἄγαν μισεῖν. ἔχουσι δ' εἰς τῶν λόγων
βοήθειαν μετὰλλω, μίαν ἄρ διὰ τὴν φορ-
πικότητα ἴσθι ἀκροῦσθι· χεῖροισι γδ, εἰς πρ
καθόλου λέγων, ὅτι τὴν ἴσθι δὲ δὲ ὡν, ἀσ' ἐκε-
νοι καὶ μέρος ἔχουσιν. ὃ ἢ λέγω, δὴλον ἔσει
ὡσθι. ἀμει, ἢ καὶ πῶς δεῖ ἄντας διηρῶσιν· ἢ
ἄρ γδ γνώμη, ὡς παρ εἴρηται, καθόλου δασ-
φαισὶ ὅτι, χεῖροισι ἢ καθόλου λεγόμενον, ὃ
καὶ μέρος περὶ ὅλα μὲν πάντες τυχεροῦ-
σιν ὅτι, εἴπερ γὰρ τὸ τὴν καὶ χημῶσθι, ἢ τέ-
κνοις φαύλοις, δασθὲ δὲ αὐτ' αἰ τῶ εἰπόντες,

Οὐδὲν γδ γήτονας χαλεπότερον·

ἢ, ὅτι οὐδὲν ἠλιθιώτερον τεκνοποιῖας, ὡς δεῖ
σοχάζεσθαι, πῶς τυχεροῖσι, ποῖα περὶ ὅ-
λα μὲν πάντες· εἴδ' ἔτω ἀπὸ τούτων καθόλου
λέγειν, ταῦτ' ἢ δ' εἰ μίαν χημῶσιν ἔχθι τὸ ἴνω
μολογεῖν, καὶ ἐτέρον κρείττω ἠθιμοῖς γδ παρ
τῶν λόγων, ἦθος δ' ἔχουσι λόγοι, δι' ὅσους δὴ-
λη ἢ θεωραίρεσι, καὶ ἢ ἴνω μαπάσιν πῶσιν ποι-
εῖσι, δασθ' τὸ δασθ' ἀνεσθ' ἢ τ' ἴνω μὲν λέγοντες
καθόλου περὶ τ' θεωραίρεσι· ὡς ἀν' ἡμεῖς αἰσθ' ὡσιν αἰ
ἴνωμα, καὶ χημῶσθι φάμεσθαι ποῖσθι τ' λέγειν τὰ

ut adhortanti ad periculum subeundum
eos, qui sacrificium non fecerint, vnum
augurium optimum defendere patriam,
& eos, qui inferiores sunt, Mars belli com-
munis. Et ad tollendos inimicorum fi-
lios, qui nullam iniuriam faciunt, Stultus
qui natos occiso patre relinquit. Præterea
etiam aliqua ex prouerbis sententiæ sunt,
vt prouerbium, Atticus inquilinus. Et o-
portet sententias dicere etiam contra ea,
quæ in ore multitudinis versantur. Dico
autem in ore multitudinis versari, vt il-
lud, Nosce te ipsum: & illud, Ne quid ni-
mis, quando aut mores apparituri sunt
meliores, aut cum affectu dicitur. Cum
affectu est, si quis, dum irascitur, etiam di-
ceret, Falsum esse, quod oportet cogno-
scere se. Ac iste quidem, si cognosceret se,
nunquam, vt imperaret, petisset. Mores
verò meliores, apparent sic: non oportere,
vt aiunt, amare tanquam osurum, sed mag-
is odio habere, tanquam amaturum. Ac
oportet dictione prælectionem aperire:
sin minus causam subiicere, quemadmo-
dum aut sic dicendo, Oportere amare,
non, vt aiunt, sed tanquam semper ama-
turum: insidiatoris enim alterum est. aut
sic: Non placet mihi, quod dicitur: oportet
enim verum amicum, tanquam amatu-
rum semper, amare. Neque illud: Ne quid
nimis: oportet enim malos nimio odio ha-
bere. Afferunt verò orationibus auxilium
magnum: vnum quidem, propter vanita-
tém auditorum: gaudent enim, si quis in
vniuersum dicens incidat in opiniones,
quas illi in parte habent. Tam, quod dico,
manifestum erit sic, & simul quomodo o-
porteat ipsas venari. Sententia enim, vt
dictum est, in vniuersum enunciatio est.
Gaudet autem, cum in vniuersum dicitur
id, quod in parte ipsi existimant, vt si
quis vicinis vteretur, aut filii improbis
probaret, eum, qui diceret, Nihil vicinita-
te molestius. aut, Nihil demētius filio-
rum procreatione. Quare oportet specta-
re, qualia antè existimauerint: sic postea
de iis in vniuersum dicere. Hunc autem
oportet vnum vsum habere sententiæ di-
ctionem, & alterum meliorem, quod mo-
ratis efficit orationes. Mores verò habent
orationes in quibus manifesta est præle-
ctio. Nam sententiæ omnes hoc faciunt,
quia enunciat, qui sententiā dicit, in vni-
uersum de iis, quæ prælegendæ sunt. Qua-
re si bonæ sint sententiæ, etiā vt bonis mo-
ribus præditus appareat, efficiunt, qui dicit.